

# РЕШЕНИЕ

№ 1238

гр. Бургас, 12.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на единадесети декември през две хиляди двадесет и  
трета година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Красимира М. Андонова  
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно  
наказателно дело № 20232120203812 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалба на З. Г. М. с ЕГН: \*\*\*\*\*, с посочен адрес: гр. Бургас, ж.к. „.....“ чрез адв. М. Н. - БАК, срещу Наказателно постановление № 23-0769-001864/07.09.2023 г., издадено от Началник група ОДМВР-гр. Бургас, Сектор "Пътна полиция" Бургас, с което за нарушение по [чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП](#), на основание [чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП](#) на жалбоподателя е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1000 лева и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца.

В жалбата в декларативен порядък е заявено несъгласие с издаденото наказателно постановление и по общ и абстрактен начин се отправя искане за изследване на правилността и законосъобразността му, с целения краен правен резултат- обжалваното постановление да бъде отменено.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с пълномощник – адв. М. Н. – БАК. Заявява, че желае съдът да отмени НП, а в евентуалност да намали наложеното наказание „глоба“.

Адв. Н. пледира за незаконосъобразност на НП поради допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН – прекомерната продължителност на проверката, обусловила нарушаване на правата на наказаното лице. Претендира присъждане на адвокатски хонорар.

Административнонаказващият орган, надлежно призован, се представлява от гл.юрк. Желязкова изразява становище за безспорна доказаност на нарушението и настоява за потвърждаването на НП по основание и размер. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а в евентуалност противопоставя възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от въззивника.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на 14-дневния срок за обжалване по [чл. 59, ал. 2 ЗАНН](#), като видно от разписката на л. 3 – НП е връчено на жалбоподателя на 13.09.2023 г., а жалбата е депозирана по реда на чл. 60, ал. 1 ЗАНН, с поставен върху нея щемпел – 18.09.2023 г. (л. 2). Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, като съдът, след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол, намира за

установено следното:

На 29.07.2023г. около 01.15 ч. актосъставителят Х. К., мл.автоконтрольор при Сектор „Пътна полиция“ в ОДМВР-Бургас спрял за проверка л.а. „БМВ 530 Д“ с рег. ...., собственост на ....който бил управляван от водача З. Г. М. в гр.Бургас, по ул.“Здраве“ пред болница „Сърце и мозък“ посока ул. „проф.Яким Якимов“. Полицейският служител решил да тества водача М. за употреба на алкохол с техническо средство – "Дрегер Алкотест 7510" с фаб. № ARNA- 0186, което в 01.18 ч. отчело концентрация на алкохол от 1, 24 промила алкохол в издишания въздух. На М. бил издаден талон за медицинско изследване № 112859 (л. 25),който му бил връчен в 02.05 ч. на 29.07.2023 г. Жалбоподателят, бил съпроводен от актосъставителя К. с полицейския автомобил до УМБАЛ-Бургас,където в 02. 12 часа на 29.07.2023 г. /видно от Протокол за медицинско изследване за употреба на алкохол и наркотични вещества на УМБАЛ-Бургас/ дал кръвна проба, като резултатът от изследваната в БНТЛ-Бургас проба кръв чрез газхроматографски метод доказала съдържание на етилов алкохол в количество 1.15 промила, видимо от Протокол за химическа експертиза №316/01.08.2023 г. (л. 22).

Предвид отчетения резултат от техническото средство - св. К. съставил срещу жалбоподателя АУАН с бл. № 285320, в който чрез последователно и хронологически подредено изложение на гореобсъдените обстоятелства, подсумирал фактическите признаци на нарушението под нормата на [чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП](#). Отказът на жалбоподателя да подпише акта бил удостоверен с подписа на свидетеля ....

В срока по [чл. 44, ал. 1 ЗАНН](#) допълнителни писмени възражения не били депозираны.

В следствие на 07.09.2023 г. въз основа на акта и на резултата от медицинското изследване на кръвната проба, било издадено и атакуваното НП, в което била пресъздадена в документално-словесен вид идентична фактическата обстановка на изложената в АУАН, с уточнението относно точното количество на алкохол в кръвта на водача, установено от изследването на кръвната проба. Административнонаказващият орган извършил правна оценка на установените фактически съставомерни елементи на нарушението и достигнал до извод,че същите консумират законния състав на нарушение на [чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП](#), поради което и на основание [чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП](#) наложил на жалбоподателя административно наказание "Глоба" в размер на 1000 лева и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца.

Така посочените фактически данни, послужили за аргументиране на административно-наказателната обвинителна теза, съдът извежда от съвкупната и индивидуална интерпретация на писмените и гласни доказателства, формиращи стройна и единна по съдържателните си характеристики верига от преки доказателства, обуславящи несъмнения извод за съставомерността и авторството на нарушението. Следва да се отбележи, че разпоредбата на [чл. 189, ал. 2 от ЗДвП](#) регламентира, че редовно съставеният АУАН възпроизвежда фактически данни, които следва да се зачетат от съда. Така въведената презумпция е оборима, а тежестта да опровергае установените с акта факти е на санкционираното лице. В настоящия случай, такива доказателства не са представени, като пред първоинстанционния съд изразената линия на защитно организирана позиция е концентрирана в сферата на оплакване за процесуално опорочаване на проверката, предшестваля съставянето на АУАН.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка, направи следните правни изводи:

Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. [чл. 84 от ЗАНН](#) във вр. с [чл. 14, ал. 2 от НПК](#) и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС ), а е длъжен да осъществи цялостен съдебен контрол при стриктно следване на очертания от процесуалните норми и правилата на формалната логика път при издирване на обективната истина и приложимия по делото закон.

В конкретния случай съдът счита, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган –Началник група към Сектор "ПП" към ОДМВР-гр. Бургас, който към дата 07.09.2023 г. е бил оправомощен да издава НП, видно от т.3.11 на приложената Заповед Рег. № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. АУАН е съставен от компетентно

(териториално и материално) лице – младши автоконтрольор, който безспорно е длъжностно лице на службите за контрол, предвидени в ЗДвП и който по силата на [чл. 189, ал. 1 ЗДвП](#) е компетентен да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП. Административнонаказателното производство е образувано в срока по [чл. 34 от ЗАНН](#), а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени процесуалните изисквания и същите по своята структура и съдържание отговарят на предписания от законодателя съдържателен минимум от гледище на задължително включени реквизити съобр. разпоредбите на [чл. 42](#) и [чл. 57 ЗАНН](#), т.к. относимите към състава на нарушението факти и обстоятелства са описани изчерпателно, достъпно и точно, с нужната фактическа и юридическа прецизност, позволяваща на жалбоподателя да разбере характера и естеството на административнонаказателното обвинение и да се защити. Правилно е определена материалноправната квалификация на нарушението, с вярно и съответстващо на фактическите особености на нарушението изписване на нарушената правна норма, придаваща правна конкретизация на осъществената форма на изпълнителното деяние и в кореспондиращо нормативно съотношение вярно е приложена относимата санкционна разпоредба. Следва да се допълни, че съдържанието на съставения АУАН отговаря и на изискванията, които поставя към същия разпоредбата на [чл. 6, ал. 2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози](#). Съгласно посочената разпоредба, в акта за установяване на административно нарушение и в протокола за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози по [чл. 5, ал. 2](#) контролният орган вписва часа и начина на извършване на проверката, вида, модела, фабричния номер и показанията на техническото средство или резултата от теста и номера на талона за изследване. Показанията на техническото средство се вписват в акта за установяване на административното нарушение и в талона за изследване до втория знак след десетичната запетая включително. В конкретния случай, в АУАН изрично е посочено, че пробата е извършена в 01:15 ч. на 29.07.2023 г. с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с рег. № .... А съгласно разпоредбата на [чл. 3, ал. 2 от Наредбата](#) при съставянето на АУАН за установена с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда контролният орган е попълнил и талон за изследване по образец съгласно приложение № 1 и е същият е връчен на нарушителя съгл. [чл. 6, ал. 6 от Наредбата](#). В съответствие с регламента, дефиниран в [чл. 7, ал. 1 от Наредбата](#), предвиждащ, че когато с техническо средство е установена концентрация на алкохол над 1,2 на хиляда, полицейски орган съпровожда лицето до мястото за извършване на установяване с доказателствен анализатор или на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване, актосъставителят е придружил водача до мястото за вземане на кръвна проба за химически анализ- УМБАЛ-Бургас. С разпоредбата на [чл. 6, ал. 6 от Наредбата](#) изрично е регламентирано, че контролният орган връчва на лицето срещу подпис талона за изследване, като вписва: 1. мястото, където да се извърши установяването; 2. срока на явяването – до 45 минути, когато нарушението е извършено на територията на населеното място, в което се намира мястото за установяване с доказателствен анализатор или за извършване на медицинско изследване и за вземането на кръв и урина за химическо или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая видно от обсъдения доказателствен материал този срок е спазен и при указан в талона за изследване, връчен в 02.05 ч. на 29.07.2023 г., срок до 45 мин., изследването е извършено в 02.12 ч. в УМБАЛ-Бургас. Никъде в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози или в ЗДвП не е регламентиран самостоятелно срок, разбиран като времетраене за провеждане на проверката от контролния орган по [чл. 3, ал. 1 от Наредбата](#) за установяване на концентрация на алкохол в кръвта с техническо средство. Ето защо несъстоятелно е коментираното защитно възражение за опорочаването на процесуалните действия преди съставяне на АУАН, експликиращо икономично поднесения довод за допуснато ограничаване на права на водача М. чрез прекомерна продължителност на проверочните действия. Напротив от показанията на актосъставителя, които съдът оценява като обективни и правдиви, съобразявайки характера на представената чрез тях информация /непосредствени и преки възприятия/, нейният произход /формирани са във вр. със служебната дейност на свидетеля/, връзката им със събитието на нарушението, се установява, че по време на проверката жалбоподателят е отказвал съдействие, манифестирал е грубо и неуважително отношение към полицейския служител, демонстриращо незачитане на регламентирания ред за извършване на проверката. В този ред на мисли, следва да

се отбележи и, че императивният нормативен регулатор, с който се осъществява контрол върху законосъобразното осъществяване на транспортната дейност, съществен дял от който е установяването на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози от участниците в движението и задължителен контрол по отношение на участници в пътно-транспортни произшествия /по арг. на чл.1,ал.2 Наредбата/, включва насрещно корелативно задължение спрямо участниците в ПТП да изпълняват точно дадените им от контролните органи по [ЗДвП](#) разпореждания и указания, освен ако те налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или друго нарушение на нормативен акт или застрашават неговите или на други лица живот или здраве. Това правно задължение за подлежащите на задължителна проверка лица е установено в чл.2,ал.1 от Наредбата и същото не може да бъде дерогирано поради субективното усмотрение на жалбоподателя, доколкото това правило няма пожелателен характер, а вложената в него норма има абсолютно обвързващо действие спрямо всички водачи на МПС или участници в ПТП по см. на чл.1,ал.1 и ал.2 от Наредбата, по отношение на които е необходимо извършване на проверка, целяща да установи концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

Ето защо съдът счита, че формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП отсъстват, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, дискредитиращи законосъобразността на административнонаказателното производство.

По приложението на материалния закон:

Разпоредбата на [чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП](#) въвежда общата забрана към субекта -водач на пътно превозно средство да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Според приложената санкционна норма на [чл. 174, ал. 1, т. 2 от същия закон](#) - наказва се с "Лишаване от право да управлява моторно превозно средство", който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух над 0, 8 на хиляда до 1, 2 на хиляда включително – за срок от 12 месеца и "Глоба" от 1000 лв. Разпоредбата съдържа две алтернативни за административно-санкционно въздействие, степенувани в зависимост от тежестта и съдържателните обективни характеристики на нарушението, с оглед количествената диференциация на установената концентрация на алкохол в кръвта в диапазон от 0,5 до 0,8 на хиляда или в диапазон 0,8 до 1,2 на хиляда. Следователно санкционния механизъм на чл.174,ал.1 ЗДвП е конструиран от законодателя по метод на въвеждане и отчитане на степента на обществена опасност на възможните форми на неправомерно поведение, при което за довършване на изпълнителното деяние е необходимо и достатъчно установяването с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство концентрация на алкохол в кръвта на водача в общ диапазон от 0,5 до 1,2 на хиляда. В конкретния случай, както вече бе обсъдено, безспорно се установява на база показанията на актосъствителя, отговарящи на критериите за пълнота, точност, информативност и тяхната съгласуваност с останалите писмени доказателства, че на процесната дата М. е управлявал МПС, както и че медицинското изследване е доказало концентрация на алкохол 1, 15 на хиляда, поради което и той безспорно е извършил квалифицираната по чл.5, ал.3,т.1 ЗДвП форма на административно нарушение. В конкретния случай процесната концентрация на алкохол, установена с изследването е 1, 15 промила, което при всички случаи означава, че водачът е управлявал МПС с концентрация над 0, 5 на хиляда.

Съгласно [чл. 7, ал. 1 ЗАНН](#) - деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, а съгласно ал. 2 на същия текст - непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. Съобразно [чл. 11, ал. 2 НК](#), към който [чл. 11 от ЗАНН](#) препраща, относно вината - деянието е умишлено, когато деецът е съзнавал общественоопасния му характер, предвиждал е неговите общественоопасни последици и е искал или допускал настъпването на тези последици. В конкретния случай няма спор, че жалбоподателят М. е пълнолетен и вменяем, достигнал е нужния психо-емоционален праг на зрелостта и социален опит, позволяващи му да разграничава социалната допустимост и полезност на определени форми на поведение, да изгражда самокритичност, а във волевата му сфера би следвало да функционират съответните контролни и възпиращи механизми. Липсват основания, за да се приеме, че жалбоподателят не е съзнавал, че е консумирал алкохол. Напротив същият съвсем осъзнато е решил да управлява МПС при оформена представа за предшестваща употреба на алкохол, за което

имплицитно могат да бъдат почерпени съдържащите се индиции в данните относно поведението му при проверката, -грубо,арогантно, насочено към явна манифестация на неподчинение,обусловила употреба на физическа сила и белезници от контролния орган. Ето защо и за настоящия състав не остава никакво съмнение, че се касае за виновно извършено деяние при форма на вина пряк умисъл.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че извършеното деяние правилно е квалифицирано като административно нарушение, като на основание [чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП](#) законосъобразно е наложена съответстващата административно-репресивна реакция,изразима в кумулативните наказания "Лишаване от право да управлява моторно превозно средство" за срок от 12 месеца и "Глоба" в размер на 1000 лв. Видно от санкционната норма двете наказания са определени в предвидения от законодателя размер, който е фиксиран и не може да се изменя, нито редуцира в желаната от нарушителя благоприятна перспектива.

В заключение – конкретно нарушение, за което М. е бил санкциониран не може да бъде третирано и на плоскостта на маловажния случай съгласно разпоредбата на [чл. 28 ЗАНН](#). Настоящият случай не носи характеристиките на маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН. Извършеното от З. М. осъществява признаците на състава на чл.174,ал.1, т.2 ЗДвП, което е безрезултатно нарушение, чийто състав не очертава неправомерен резултат, а се задоволява с очертаване само на типичните особености на общественотоопасното деяние. След като съставът на административното нарушение не предвижда резултат, за да се прецени, дали деянието е "маловажен случай", следва се съобрази, дали при конкретните условия то е от естество да засегне въобще обществените отношения, които са негов обект или засягането е съвсем незначително. В тази връзка е от значение характерът на обекта на посегателство и степента, в която той може да бъде засегнат, както и характерът на конкретното деяние с оглед на конкретната възможност, която то създава за определено засягане на този обект.Касае се за правно защитените отношения, свързани с правилното отправление на транспортната дейност,със спазване на съвкупността от правни норми и императивни забрани, гарантиращи безаварийното и правомерно осъществяване на транспортна дейност при експлоатиране на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, която дейност е правно регламентирана и съставлява източник на повишена опасност. При упражняването ѝ след употреба на алкохол и то в нормативно дефинираната алтернатива на утежнения санкционен състав на чл.174,ал.1, т.2 ЗДвП с концентрация на алкохол, доближаваща прага за престъпна съставомерност по чл.343б,ал.1 НК, следва извод,че процесното административно нарушение не само е оказало отрицателно въздействие върху защитения обект, но това въздействие е в такава драстична степен, че не може да става въпрос за неговото минимизиране или елиминиране до степен, изключваща обществената му опасност. Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като наложените му кумулативни наказания са правилно и законосъобразно индивидуализирани, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди изцяло.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на наказващия орган, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, за осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 80 лв. Посочената сума следва да бъде присъдена в полза на ОД на МВР Бургас – арг. от чл. 42, ал. 1 вр. 43, ал. 3, т. 4 от ЗМВР.

Така мотивиран, на основание чл.63, ал.2,т.5, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, Бургаският районен съд, LXVти наказателен състав

## РЕШИ:

**ПОТВЪРЖДАВА** Наказателно постановление № 23-0769-001864/07.09.2023 г., издадено от Началник група в ОДМВР-Бургас, Сектор "Пътна полиция" Бургас, с което за нарушение по [чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП](#), на основание [чл. 174, ал. 1, т. 2 ЗДвП](#) на З. Г. М. с ЕГН: \*\*\*\*\* е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 1000 лева и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца.

**ОСЪЖДА** З. Г. М. с ЕГН: \*\*\*\*\* да заплати в полза на ОДМВР-Бургас юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.



Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

**Съдия при Районен съд – Бургас:** \_\_\_\_\_